

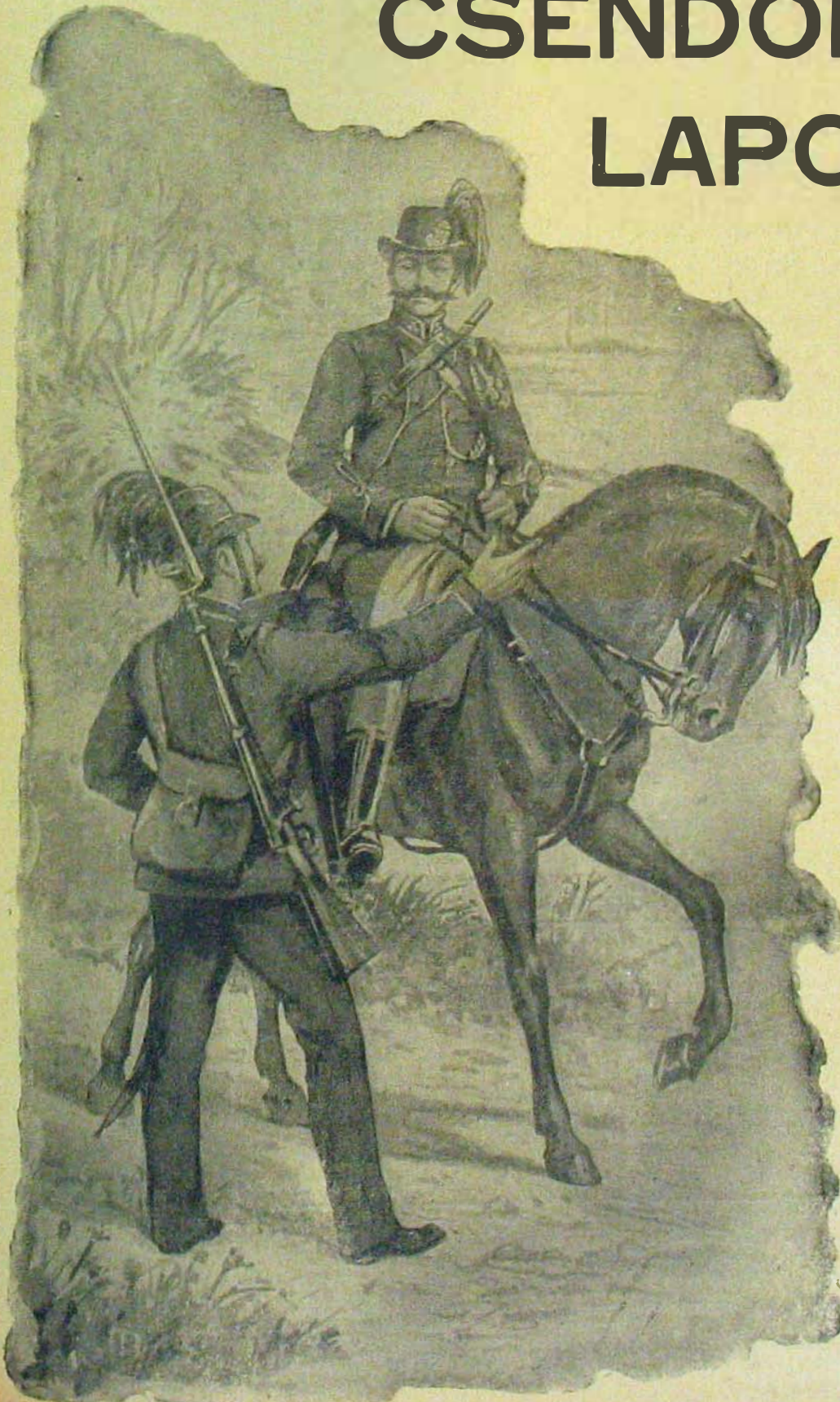
IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 25. szám.

Budapest, június 20.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A törvény nevében . . . !

Irta: *Argus.*

A csendőrségi szolgálattal kapcsolatos követelmények között ez a pár szürke szó igen nagy jelentőségű. Az előrelátás, a tapintatosság, a lélekjelenlét, a körültekintés a leleményesség mind olyan nélkülözhetetlen tulajdonságok, a melyek csak fokozzák a csendőr basználhatóságát és tevékenyége eredményességét. A törvényre való bivatkozás nélkül azonban, még mindezen kiváló tulajdonságok mellett is, eltörpülne a csendőr szolgálati fellépésének komoly, eredményesen figyelmeztető, esetleg visszartentő hatása és csökkenne tevékenységének eredményessége is.

Vannak esetek, mikor a szép szó, a parancsoló hangon adott figyelmeztetés, megintés, a törvényes követelményekre való hivatkozás, sőt a fegyverhasználat alkalmazásával való fenyegetés is hatástalan marad. De ha «a törvény nevében» szavak erőteljes hangzása felesen-dül, megtorpan, visszabökken az addig engedetlenkedő, henevőgő támadással fenyegetődő egyes ember vagy csoport, mert a csendőrségi testület fennállása óta szinte átment a köztudatba, hogy e szavak elhangzása után már a törvény által biztosított végső jogainak legfontosabbjait, illetőleg a legsúlyosabb következménnyel járókat: az elfogást, megbilincselést, esetleg a fegyverhasználatot veszi alkalmazásba a szolgálatot teljesítő vagy szolgáltilag fellépő csendőr.

E szavak varázsereje pedig abban áll, hogy úgy a csendőr fellépésére okot adó egyént, mint magát a csendőrt a törvény tiszteletére, a törvény rendelkezései előtti meghajlásra serkenti.

E szavak ébresztik tudatára a törvényellenesség terére lépett egyént, hogy a törvényes rend órával áll szemben, hogy a kapott figyelmeztetés, felszólítás a törvény rendelkezéseiből ered, hogy a vele szemben való eljárás a törvény nevében történik s hogy a közbiztonság felett örködő csendőr törvényes felszólításának ép úgy mint magának a törvénynek engedelmeskedni köteles.

De hatása van e szavak jelentőségének magára a csendőrré is.

Neki is tudnia kell, hogy a közbiztonság terén teljesített minden eljárása csak a törvényen és törvényes rendeleteken alapulhat; hogy minden lépésében, szavá-

ban és tettében csak a törvény rendelkezéseinek kell érvényesülni; hogy a törvény követelményei alapján mindenkinek a jogait tiszteletben kell tartania s hogy a törvény nevében való eljárásra csak akkor jogosult, ha szolgálatban áll vagy kötelező szükség esetén szolgáltilag fellép.

A csendőr kötelességeinek és jogainak határköve jelentkezik e szavakban. Mert hiszen a törvény szabja meg az ő hatáskörét jogai érvényesítésében, a törvény serkenti őt kötelességei pontos teljesítésére s ugyancsak annak az ellenőrzése alá kerül szolgálati tevékenysége végrebajtásában is.

A midőn tehát oda fejlődik a dolog, hogy a szolgálatot teljesítő, vagy a kötelező szükség esetén szolgáltilag fellépő csendőr már «a törvény nevében» szavak kimondására kényszerült vagy kötelezett, úgy neki, mint a kivel szemben alkalmazza, egyformán fel kell ismerni a helyzet fontosságát s át kell hatra lenni attól a tudattól, hogy a törvény oltalmaz, felemel, jogokat biztosít ugyan, de kötelességeket is ró és szükség esetén le is sujt mindenkire, a ki ellene szegül vagy a ki helytelenül alkalmazza.

Az imént említettem, hogy «a törvény nevében» szavak használata mily hatással van a csendőrrel szemben álló emberekre s hogy e hatás már benne él a köztudatban. E szavak jelentőségével azonban mindezek dacára még nincsenek az emberek annyira tisztában, a mint ezt a mi utasításaink a csendőrnek előírják.

A lakossággal való érintkezésnél ugyanis számtalanszor hallbattuk már azt az erre vonatkozó, de téves felfogásból eredő és a megemlétsnél is helytelenül idézett megjegyzést:

A csendőr úr háromszor is felkérte a törvény nevében és az illető még sem engedelmeskedett!

Vagy azt, hogy:

azért nem engedelmeskedett — t. i. az a valaki — mert a csendőr úr nem kérte fel háromszor «a törvény értelmében!»

Minthogy pedig köztudomásu, hogy az emberiség, de különösen a magyar nép lelkivilágában különös nimbuszszal körülvéve él a hármasszám, csak ebből következtetendő, hogy mint sok mást, úgy «a törvény nevében» szavak használatát is ezen az alapon tartja vagy követeli háromszor ismétlendőnek ahhoz, hogy annak

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosán elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító. A Rákóczi-Tárogató-feltalálója. Budapest, II., Lánchíd utca 5. — Gyár: Ontóház utca 9. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserelése. — Árjegyzék minden hangszer fölül külön küldetik.

engedelmeskedjék. De nincs kizárva az sem, hogy erre a balhiedelemre az is adhatott okot, hogy lehetnek a csendőrség tagjai között olyanok, a kik nem tartván be a csendőrségi utasítás és határozványok ide vonatkozó rendelkezéseit, okkal vagy ok nélkül egyre másra alkalmazták «a törvény nevében» szavak használatát ott is, a hol arra egyáltalán szükség nincs vagy ott, a hol szükség van rá, indokolatlanul többször is megismétlik s ez által csökkentik annak a jelentőségét és az emberekre való hatását.

Erről a balhiedelemtől pedig csak úgy lehet leszoktatni az embereket, ha mi magunk is ragaszkodunk az idevonatkozó rendelkezésekhez és a szolgálati fellépésnél mindig csak akkor és ott bocsátjuk előre a figyelmeztető szavakat, a hol és a mikor azt a szolgálati fellépés fontossága, komolysága vagy az eljárás folytán felismerhető veszély nagysága vagy közelsége okvetlenül megköveteli.

A Csendőrségi Utasítások I. rész 10. §-a ekként rendelkezik: Midőn a csendőr valakivel szemben nyomatékosan fellépni akar, az illetőt vagy az illetőket mindenekelőtt «a törvény nevében» szavakkal szólítja meg. Ugyanosa ekként rendelkezik az idézett utasítás II. r. 23. §-a is, mikor arra utasítja a csendőrt, hogy:

valahányszor egy vagy több egyénnel szemben nyomozó cselekményt teljesíteni vagy egyébként *szolgálatilag teljes nyomatékkal* fellépni készül, «a törvény nevében» szavakat bocsássa előre!

Idevonatkozólag az Általános szolgálati határozványok VII. fejezet 49. pontja is hasonlóan hivatkozik erre, a mennyiben arra tanítja a csendőrt, hogy:

a szolgálati fellépés alkalmával használni rendelt eme alakmondat «a törvény nevében!» csak nagyobb fontossággal bíró vagy veszélylyel járó esetekben alkalmazandó stb.

Ezekből a rendelkezésekből minden csendőr megértheti és megtanulhatja, hogy ezt a törvényszerű előzetes figyelmeztetést csak fontosabb eseteknél és ott is csak akkor kell és szabad használni, ha a nyomatékoság okából arra okvetlenül szükség van.

Tudjuk azt mindannyian, hogy minden olyan kiváló dolog, rendkívüli alkotás, történelmi ereklye vagy más ritkaságszámú menő mű vagy tárgy csak addig tartja meg kiválóságát, általános érdekű jelentőségét, történelmi becsét, művészeti értékét és általános hatását, míg közhasználatra nem kerül vagy sokszorosítás folytán általános birtoklásba nem jut.

A Szent Jobb iránt pl., ha állandóan közszemlére volna kitéve, vagy ha művi úton való sokszorosítás folytán mindenki által megszerzhető volna, bármily szent ereklyének tartjuk is, hamarosan megcsappanna az érdeklődés. Ugyancsak hatását és értékét vesztené sok híres festő- vagy szoborművésznek kiváló és örökbecsű

alkotása is, a melyek most egyes nemzetek muzeumaiban vagy gazdag mecénások mügyűjteményeiben vannak elhelyezve, ha sokszorosítás, másolás útján, olcsó áron bárki által megszerzhető volna: míg így egy-egy ilyen ereklye örökre feltett kincse marad az illető nemzetnek; az a ritkaságszámú menő mű pedig csupán ritkaságánál fogva most is százazreket és milliókat ér és ez az értéke és becsé a kor haladásával még inkább emelkedik.

Vagy ott van az eskü szentsége, a melynek eredetét, a Tíz parancsolatot, maga a Szentírás Isten törvényének jelentette ki és a melynek 3-ik parancsában egyenesen megtiltja Isten nevének helytelen használatát és pedig szószerinti értelemben véve nemcsak a hamis esküt, hanem az Ur nevére való szükségtelen hivatkozást és jelentéktelen esetekben való meggondolatlan esküdözést is.

Mint hogy pedig minden törvény a vallásból ered és a vallás is a törvény erejében találja támaszát, azt hiszem, nem csökkentem az eskü szentségét azzal, ha párhuzamba állítom vele «a törvény nevében» szavak jelentőségére és fontosságára vonatkozó helyes felfogást. Mert ez is úgy mint amaz, a törvény tiszteletére serkent s a törvényes rend és a vallásos tisztelet szentségének profanizálását tiltja és mert az eskü szentségének is csak a törvényes használatban van jelentősége és magasztossága, míg a folytonos esküdözés csak visszatevészt kelt s mert ugyancsak így van ez «a törvény nevében» szavak használatánál is, a mennyiben fontos törvényes eljárásnál mindenki meghajlik előtte, indokolatlanul való hangoztatásával azonban elveszti ezt a hatását is.

Hogy tehát ez meg ne történhessek, hogy eme törvényes figyelmeztetés állandóan megtarthassa a neki tulajdonított rendkívüli jelentőségét, arra kell törekednünk, hogy kellő szükség nélkül ne használjuk és ne éljünk vele minden jelentéktelen esetben, hanem csak ott, a hol a szolgálati fellépés nyomatékosága vagy az előre látható veszély elhárítása azt megköveteli. De ott is csak egyszer és pedig csak akkor, a mikor már a többszöri előre bocsátott figyelmeztetés hatástalan marad.

Erre mutat különben az utasítások és határozványok imént említett általános rendelkezésein kívül az is, hogy a Csendőrségi II. szolgálati utasításban mindössze csak két helyen: a 35. §. szerint megjelölt elfogásnál és a 37. §-ban felemlített elővezetés czéljából való őrizet alá vételnél van kifejezetten előírva «a törvény nevében» szavak alkalmazásának okvetlenül kötelező használata.

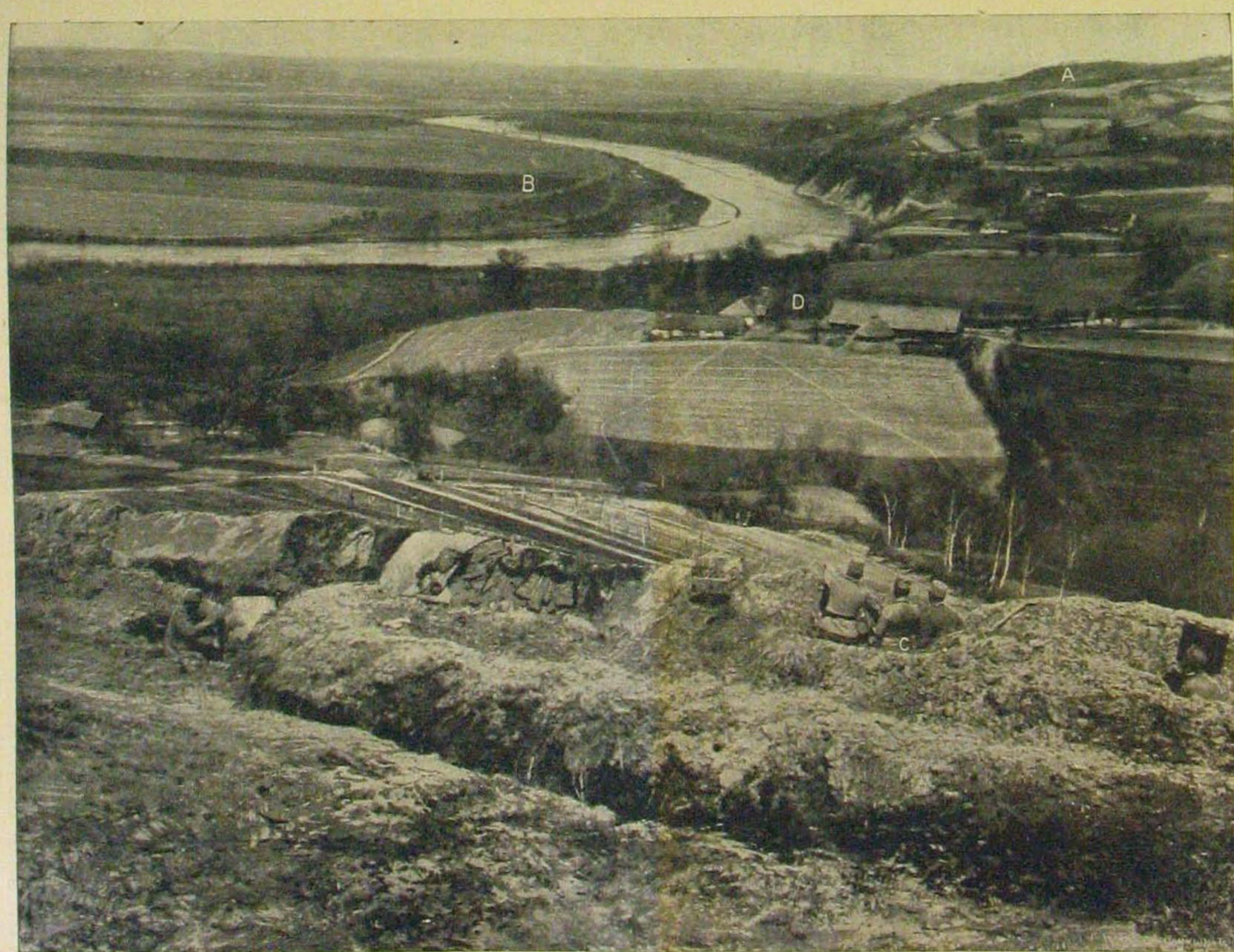
Ez a két eset is bizonyára azért van fontosabbnak megjelölve, mert a törvényes jog szempontjából alig van valami fontosabb és nagyobb jelentőségű, mint a minden jogokkal bíró embernek a személyesen szabad

Ha fáj a feje

ne tétovázzék, hanem
használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban.
Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítást.

Gortiezetől—Jaroslauig. — A Dunajecz kényöke, e hol csapataink áttörték az orosz frontot. A a 402-os domb orosz állásokkal. B a mi lövészárkaink, a melyek átjénnek a Dunajeczen félkörben az inenső oldalra egész C-ig. Az előtérben D major, a hová az oroszok és a mieink is eljártak ivóvizért.

ságától, az önmagával való rendelkezéstől való teljes megfosztása s ekként az ő jogainak érvényesítésében való törvényes korlátozása.

Nagyon természetes, hogy lehetetlen esetről-esetre határozottan megjelölni azt, hogy mikor és mely esetekben éljen a csendőr a törvényes figyelmeztetés eme többször idézett szavaival. De magából az utasítás amaz idézett rendelkezéseiből, hogy csak a fellépés nyomatékosságául használhatja s nagyobb gondossággal bíró vagy veszélyes járó esetekben alkalmazhatja, önként értetődik, hogy nem élhet vele minden jelentéktelen esetben.

Mínt hogy pedig a csendőr mindennemű szolgálati tevékenységében, a törvény és az utasítások követelményeinek megfelelően ugyan, de a saját felelősségére jár el s így magának kell megtalálnia a helyes utat és módot arra nézve, hogy eljárásával a törvényt és mások jogait meg ne sértse, neki magának kell felismerni a helyzet fontosságát arra nézve is, vajjon hol és mikor van helye «a törvény nevében» szavakra való helyes és szükséges hivatkozásnak.

De ugyancsak neki kell örködni a felett is, hogy a figyelmeztetés jelentősége a gyakori és indokolatlan hangoztatás által ne csökkentessék.

Ez okból olyan jelentéktelen eseteknél, a melyeknél a csendőr az egyszerű figyelmeztetéssel, parancsoló hangon adott megintéssel, feljelentéssel való megfenyegetéssel célt ér, «a törvény nevében» szavak hangoztatását annál is inkább mellőzze, mert — mint említém — csak ezáltal érheti el, hogy eme varázs erejű hatással bíró szavaknak törvényszerű, komoly és általános tisztelet tárgyát képező jelentősége megmaradjon.

Csak ekként sikerül kiábrándítani az embereket is abból a téves felfogásukból, hogy a csendőr törvényes felszólításának csak akkor kell igazán és komolyan engedelmessé válni, ha «a törvény nevében» szavakat minden egyes esetben való fellépése alkalmával *háromszor* ismétli egymásután.

A mi pedig a fellépés nyomatékosságát és az előrelátható veszély nagyságát illeti, azt sem lehet teljes határozottsággal megjelölni, hogy ez éppen valamely súlyosabb bűncselekmény tettesére érhető.

A nyomatékos fellépés szüksége előfordulhat egyszerű kihágásnál is, de természetesen csak akkor, ha az előzetes szokásos figyelmeztetések hatás nélkül maradnak vagy ha az egyén, mindjárt az első figyelmeztetés után vagy annak pillanatában egyenesen az engedelmesség tereére lép, esetleg támadó szándékot tanúsít.

Viszont mellőzhető «a törvény nevében» szavak használata a súlyosabb természetű bűncselekménnyel terheltéssel szemben is, ha ezek akár a tettenérés, akár a leleplezés alkalmával mindjárt az előzetes egyszerű figyelmeztetésre meghunyászkodnak, bűnbánatot mutatnak vagy engedelmes magatartást tanúsítanak.

Ez utóbbi esetben «a törvény nevében» szavak alkalmazására már csak akkor kerülhet a sor, ha a csendőr

az elfogást, nem ugyan a törvényt sértő magatartásánál, hanem a bűncselekmény súlyosságánál vagy más törvényszerű követelményeknél fogva, okvetlenül szükségesnek találja.

Az általános elv azonban lehetőleg az maradjon, hogy parancsoló szükség esetét kivéve, a mennyire csak lehet tartózkodjunk eme többször említett törvényszerű figyelmeztető szavak indokolatlan hangoztatásától, hogy ez által annak jelentőségét és törvényszerűségét — a mint az kötelességünk is — az emberiség előtt teljes épségben megtarthassuk.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Ártatlanul a fegyházban.

Irta: Nyomozó.

A múlt év tavaszán egyik budapesti krajczáros újságban jelent meg egy hasonló című közlemény, a melynek rövid, de tartalmas szövegében félre nem érthető módon adta tudtára a szerző mindenkinek, a kiket illetett, hogy Jónás Ármin budapesti lakos, a honhazának pontos adófizető polgára, ártatlanul eszi a börtönfegyház keserű kenyérért, a csendőri és bírói tévedés áldozata ő, mert annak a bűncselekménynek a tettese, a melyért ő most ártatlanul bűnhődik, önként jelentkezett és már is a gyűjtőfogházban ül.

Bizonyos, hogy a ki ezt a nagyközönségnek szóló szenzációs feljajdulást olvasta, menten méltatlankodva fakadt ki, hogy még most a XX-ik században, a felvilágosodottság századában is történnek ilyen vaskos tévedések; hogy csak egyszerű csendőri ráfogásra még most is börtönbe jut az ártatlan ember, aki pedig pontosan fizette és fizeti az adóját és honfiai kötelességének is mindenben eleget tesz.

Sőt, miután Jónás Ármin neve mellett ott ékeskedett az a jelző is, hogy ő egy szolid üzletember, egy rövid-áru kereskedő, valószínűleg akadtak olyanok is, a kik esetleg kartársi érzéstől áthatva, még jobban méltatlankodtak, hogy már a tisztességes kereskedői hivatás sem mentesíti az embert a börtön senyvesztő kazamátaiból, hát már a kereskedő is áldozatul eshetik a csendőri tévedésnek. Még jó, hogy vannak a világon szenvedő embertársaink személyi érdekeivel és becsületével törődő, jóindulatu egyének (ez már a közlemény írójának szólt), akik napfényre hozzák a bűnöst, kikorrigálják a mások tévedéseit, utánjárást, látást-futást, fáradságot nem kímélve, győzelemre juttatják az igazságot és kiszabadítják az ártatlanul szenvedőket.

Ezek a méltatlankodó kifakadások azonban csak pillanatnyi érzésszülete megnyilvánulások voltak. Tudjuk, hogy másnapra már elfelejti az ilyen olcsó szenzációt mindenki. Ez újságközlemény nyomán sem történt nagyobb felháborodás, sem valami különös jelentőségű demonstráció; a kereskedők sem tartottak tiltakozó körmeneteket és a kereskedő pályától sem riasztott vissza egyetlen arratörekvő ifjút sem ez az esemény.

Gorliczétől—Jaroslauig. — A német gárdeezred katonái bevonulnak Jaroslauba 1915 május 16-án reggel.

Sőt, a történeti igazság kedvéért már itt nyilvánosságra lehet hozni, hogy Jónás Ármin pontos adófizető polgártárs még most is «ül» valamelyik — hála jólfejtett börtönrendészeti ügyünknek — egészséges levegőjű, tisztán és rendbentartott börtönintézetünk közös czellájában és «ül» is fog, míg le nem tölti azt a három esztendejét, a melylyel az igazságszolgáltatás sujtó keze az ő életét meghosszabbította.

Mint hogy pedig az imént említett ujságközleményben csendőri tévedésről is szó vagyon, érdemes lesz ezt a tévedést a saját értékére leszállítva, megvilágítani s ezzel egyidejűleg ismertetni azt a büncselekményt is, a melynek törvényes következményeként Jónás Ármin jól megérdemelt helyére, a börtönbe jutott.

Mielőtt azonban az eset körülményeinek ismertetésébe bocsátkoznám, előrebocsátom, hogy ez a szerencsétlen helyzetbe került embertársunk csak annyiban rövidáru kereskedő, hogy csak rövid ideig — legfeljebb a budapesti Teleki-térig — szokta megtartani azokat az ócskasakat, használt ágy- és ruhaneműeket s más értékcsökkenésben szenvedő hasonló dolgokat, a melyeket naponta a fővárosban és környékén összehátról. Szóval amolyan közismert házaló ő, a milyenekkel mindenfelé találkoznak széles e honházában, a hol csak ócska holm van eladó.

Ilyenek összehátrólása céljából rándult ki Budapesti környékére Jónás Ármin házaló a többek közt 1913. évi november 25-én is. Valószínű, hogy a gyakori keresettel szemben nem volt nagy a kínálat e napon, mert igen kevés anyagot vásárolhatott össze a bosszas járkálás után is. Ezen pedig segíteni kellett valamiképen, hogy helyreállítsa a nyereség és veszteségszámlában a miatt mutatkozó eltérést, hogy lova, kocsija és ő maga egy napot távol töltött a fővárosból s elmulasztotta a megszokott délutáni alsóspartiját.

Jónás Ármin polgártárs már börtönviselt ember volt. Űlt már ő a mostani büntetésén kívül vagy háromízben több-kevesebb ideig a börtönben. Ott pedig, ha életre való az ember, hamar és könnyen megtanulhatja, miként kell emelni a keresetet, ha a sors mostohasága folytán önként nem jelentkezik a szerencse. Nem kell ehhez más, csak fel kell ismerni a kínálgató alkalmat és lehetőleg minél kevesebbet gondolkozni, inkább gyorsan határozni és üstökön ragadni a szerencsét.

Az a bizonyos alkalom ez esetben is bamarosan kínálgzott, Jónás Ármin pedig a tettes embere lévén mindjárt ki is használta azt.

Délutánra járt már az idő, mikor Kerepes felől Czin-kotára érkezett s a község Ilona-telep nevezetű részén kérdezgette házanként, hogy «mi van eladó?» Már éppen azon busult, hogy meglanyhult az adásvételi kedv az emberiségben, mikor az özvegy O. G.-né magánosan álló villájához érkezett kocsijával.

Miután a villa kapuja nyitva volt és szokásos felezőlitására még sem válaszolt senki a villából, a házaló belépett a kertbe, hogy — mint élelmes üzletemberhez

illik, — közelebről is megismertesse vásárlási szándékát a lakókkal. Mikor pedig újabb kiáltására sem jelentkezett árusító a villában, csakugy próbaképen, nem rossz szándékkal, beljebb került a villa elébe, majd be a szobákba s hogy-bogy nem, kiszállított onnan 225 korona értékű finom ágy- és ruhaneműt és a kapu előtt álló kocsijára helyezvén, elhajtattott vele Budapest felé.

Hogy a villa ajtaja nyitva vagy zárva volt-e a házaló odaérkeztek, azt sohasem lehetett teljes bizonyossággal megállapítani, mert Jónás Ármin még elítélése után is konokul tagadta, hogy ő a villában vagy csak még a vidéken is járt volna az nap. Az azonban bizonyos, hogy akár ő járt ott, akár más, siettében elfelejtette távozásakor az ajtót becsukni maga után s ez lett az oka, hogy a házaló még mielőtt a villából származott ágy- és ruhaneműket aznap a Teleki-téren eladhatta volna, csendőrkézre került.

Ugyanis kevéssel azután, hogy a házaló elhajtattott, valahonnan véletlenül előkerült a villa házmesterének otthon egyedül levő felesége és őszrevéve a villa nyitott ajtaját, lármát csapott, mert — a kulcs nálok lévén — mindjárt tisztában volt vele, hogy csakis idegen járhat vagy járhatott az urilakban. A lármára összehesződült asszonyok azután, egyik a másikat biztatgatva, bementek a szobákba és felfedezvén a betörést és a tolvajlást, egyikük rögtön az őrsre sietett bejelenteni azt a fényes nappal elkövetett hallatlan eseményt.

Az őrsparancsnok, Gólyán József őrmester, maga is hihetetlennek találta, hogy a panasozott betörés és lopás a jelzett időben megtörténhetett volna, de mert a bejelentő égre földre esküdözött, mégis elment a helyszínőre s megtekintvén a feltörtnek jelzett ajtót, miután azon semmiféle erőszak nyomát felfedezni nem tudott, a házmesterné pedig azt állította, hogy már hetek óta nem volt nyitva, megállapítottnak vette, hogy a tettes álkulccsal nyithatta ki.

Ekkorára már a távolabbi szomszédokból is érkeztek oda s tárgyalgatni kezdtek az esetet és az őrmester kérdéseire, hogy a jelzett időtájban kit vagy miféle embert, községbelit-e vagy idegent láttak arra járni, hamarosan kiderült, hogy egy ismeretlen házaló, mintegy félórával előbb hajtattott el a villa irányából egyfogatu, hajlitott oldalú kocsijával. Majd a további kérdezgetés során meglehetett állapítani azt is, hogy a házaló a közeli országuttra kiérve, a főváros felé hajtattott tovább.

Ezekből az adatokból következtetve arra a feltevésre jutott az őrmester, hogy akár budapesti, akár vidéki volt a házaló, bizonyosan Budapestre ment a lopott holmikát értékesíteni, minélfogva feljegyezvén a házmesterné által hiányzóknak jelzett ágy- és ruhaneműek minőségét és mennyiségét, egyik csendőrével azonnal felszerelve, a legközelebbi viczinálissal 10—15 percz múlva már ő is Budapest felé száguldott, hogy utólérje, vagy ha lehet megelőzze a tolvajt.

Ez a terve azonban nem sikerült, mert vagy más irányba mehetett a házaló vagy kibaszálván az időbeli

Gorliczétől—Jaroszlauiig. A 3-ik gyalogezred bevonulása Krosznóba.

FRANKLIN-T

előnyt, már ő előttük Budapestre érhetett, mert daczára, hogy az egész uton állandóan figyelték a közvetlenül a viczinális mellett haladó országotat, seholsem bírták felfedezni a keresett egyfogatu kocsi. Ennélfogva abban a hitben, hogy ez mégis megelőzhetette őket, mihelyt a fővárosba megérkeztek, a Teleki-térre siettek, hátha ott feltalálhatják az ismeretlen házalót.

A Teleki-téren magukhoz véve a közelben álló rendőrszemet, szétnéztek a sátrak között és a fedett árucsarnokban, de a keresett házaló nem volt sehol. Már esteledni kezdett, mikor a vizsgálódást megelégtették és el akartak válni a rendőrtől, hogy a rendőrfőkapitányságon bejelentik az esetet és vagy aznap estére vagy másnapra detektíveket kérnek a további nyomozásból segítségül, mikor a tér gázgyár felőli részén öszrevették a valószínűleg kevéssel előbb érkezhető egyfogatut, már akkor több őszerezessel körülvéve, a kik erősen alkudoztak a kocsin talált portékára.

A járőr a rendőrrrel együtt egy pillanat alatt a kocsinál termett s öösszeszedvén az alkudozók kezében levő holmikat, Jónás Ármint, — mert ő volt az egyfogatu tulajdonosa — heves tiltakozása ellenére is, kocsijával együtt bekísérték a legközelebbi őrszobára, s míg a csendőr az udvaron hagyott kocsira ügyelt, az őrmester a házalót kezdte kérdegetni az őrszobabeli rendőrök jelenlétében.

A házaló megnevezte magát, bemondta személyi adatait valamint a közelben levő lakását s mindezeknek bővebb igazolására éppen a jelenvolt rendőrökre hivatkozott, fennem hangoztatván, hogy ő egy tisztességes házaló, soba büntetve nem volt, aznap Budapest környékén nem is járt, a kocsiján talált holmikat pedig, akár lopottak azok akár nem, aznap délután a Teleki-tér közelében egy előtte ismeretlen ember őt vette anélkül, hogy annak jogos tulajdonosa iránt kétségei lettek volna. Tehát kérte azonnali elbocsátását s hogy ezt elérhesse, kész volt a nála levő mintegy 300 koronányi készpénzt biztosítékképen a járőrnek átadni.

Gólyán őrmestert meglepte a házaló határozott fellépése, de mielőtt határozott volna a továbbiakra nézve, kiküldte nevezett a csendőr őrizete alá s távollétében megkérdezte az őrszoba ellenőret és rendőreit, hogy mennyiben lehet hitelt adni a házaló szavainak. Ezek legnagyobb meglepetésére mindenben megerősítették a házalónak személyére, lakására és büntetlen előéletére vonatkozó állításait, hozzátevén, hogy sem személyi tapasztalatból, sem hallomás útján nem tudnak a nevezett szavahibetőségét vagy személyét érintő semmiféle gyanus körülményekről.

Itt megjegyzem, hogy a budapesti rendőrség őrszobákon levő személyzete nyomozó szolgálatot nem teljesít, csupán helyi rendészeti teendőkkel foglalkoznak, a körletükbe tartozó büntetett előéletű lakosokról nyilvántartást nem vezetnek, az őrszobák személyzete gyakran változik, minélfogva arra nézve, hogy a körletükben lakó egyik vagy másik egyén büntetett előéletű, közár-

talmu vagy egyáltalán gyanus egyén-e, csak az esetben adhatnak használható felvilágosítást, ha valamely általában ismert tolvaj, betörő vagy zsebmetszőről van szó, a kiket már szolgálatuk közben tudomásul vett konkrét esetekből ismernek. Minthogy pedig Jónás Ármintra nézve ilyen adatokrol egyik sem tudott, jóhiszeműleg állították őt tisztességes, becsületes házalónak.

Gólyán őrmester a körülményeket ismerve, az előnyös információ daczára sem bocsátotta el a házalót, mert azt is tudta, hogy az őszerezsek általában ismeretesek arról, hogy nem csinálnak lelkiismereti kérdést arról, vajjon a megvételre kínált holmi igaz tulajdona-e az eladónak vagy sem. De nem mutatkozott ajánlatosnak nevezett elbocsátása azért sem, mert a nevezett lova és kocsijára vonatkozó azok az adatok, a melyeket a járőr Czinkotán kapott, teljesen ráillettek az ő kocsijára és lovára és a lopott holmik minősége és mennyisége is körülbelül megfelelt a házmesterné által adott leírásnak.

Minthogy azonban a két részről is kapott adatok ellentétessége folytán azt sem lehetett teljesen kizártnak tekinteni, hogy egy másik házaló járt Czinkotán ezzel vagy az ehhez hasonló lóval és kocsival s a lopott holmik már attól kerültek Jónáshoz, minthogy továbbá ennek a feltervésnek a valódiságát is csak úgy dönthették el a czinkotai tanuk, ha a házalót és kocsiját eléjük állítja a járőr, úgyszintén a lopott holmikat is be kellett mutatni a Budapestben lakó kúroszónak, mert csak így lehetett megállapítani, hogy melyik az ővé a kocsin talált több holmi közül s hogy mennyi a lopott dolog kárértéke, Gólyán őrmester akként vélte ezt a kérdést leghelyesebben megoldhatónak, ha a lovat, kocsit és a holmikat arra az időre őrizet alá veszi.

Ennélfogva nem fogadta el a házaló által felajánlott pénzbeli biztosítéket, hanem megbagya neki, hogy kíséretük alatt hajtson be a rendőrfőkapitányságra, ott számonveszik tőle a kocsiján levő összes holmit, a kocsit lovat egy alkalmas helyen elhelyezik és ha csak ott nem merül fel ellene valamely gyanus körülmény, őt éjszakára hazabocsátják, de másnapra jelentkeznie kell a nyomozás további részének lebonyolításához.

A házaló igen nehezen ment bele ebbe a megoldásba. A holmikat már nem bánta volna, de a kocsival, lóval mindenáron szabadulni akart. Ő tudta, hogy miért. Végre mégis belement a dologba és lovat kantárjánál vezetve, megindult a kocsival kifelé az udvarból, a járőr két tagja pedig két oldalról közrefogta a kocsit s a mint így a keskeny kapun kifelé haladtak, 8—10 lépésre bátramaradtak a házalótól úgy, hogy már az az utoza közepére ért, mikor a járőr tagjai a kapun kiléptek.

Csak ez kellett Jónásnak. Szabadnak érezvén magát, a kedvező helyzetet azonnal kihasználta. Ott hagyott kocsit, lovat, mindent s egy pillanat alatt úgy eltűnt a gyéren világitott félrecső utcában, hogy mire a járőr tagjai és az ezeket bucsuzónál kikísérő rendőrök a meglepetéstől magukhoz tértek, csak a kocsi előtt lehorgasztott fejjel busuló sovány gebét látták maguk előtt.

Az őrmester és a rendőrök közül is vagy kettő azonnal utána vetette magát a menekülő házalónak, de még nyomába se érhettek, mire amaz a közbeeső melléktűzök valamelyikébe befordulván, eltűnt üldözői szeme elől. A járőr ennél fogva mit tehetett mást, a kocsit egy kéznél levő munkanélküli emberrel a főkapitányságra hajtatta, a holmikot ott átadta, a kocsival pedig, miután annak és a lónak alkalmas és biztos helyet nem kaptak, kimentek Czinkotára.

Mielőtt azonban kimentek volna, a főkapitányságon talált detektivektől teljesen hűi életleírást kaptak Jónás Árminról. Ezek már többet tudtak, mint az ör-szobabeliek. A detektivek nemcsak személyében ismerték a házalót, hanem tudták az ő viselt dolgait is. És mindjárt megmondták az őrmesternek, hogy ez a háromszor büntetett házaló egyike a legravaszabb közártalmuaknak s hogy ez eset után pár hétig felé se néz a lakásának, hanem úgy kell őt elfogni egyik gyanus lebuiban.

Úgy is történt minden, a mint a detektivek megjósolták. De másnap — november 26-án — este mégis kézrekerült a házaló. Csakugyan a lakása közelében, egy melléktűzcai lebuiban fogták meg, az elfogás azonban csak a detektivek által előzetesen megállapított program szerint, egy hadács (besugó) közreműködése folytán sikerült. Ugyanez napon az őrmester is rendezte az egész ügyet. A tanuk mind ráismertek a házaló kocsijára, lovára, a villatulajdonos felismerte az őrizet alá vett holmik között az ő kárúra ellopott tárgyakat, így aztán nem volt más hátra, mint — a gyanúsított szökésére való tekintettel — a tényvázlat megszerkesztése s ennek alapján a házalónak és a bűnjeleknek az igazságszolgáltatás kezébe leendő átadása.

Az ügy, eltekintve a házaló tagadásától, teljesen tisztázva lévén, vádolt felejt hamarosan ki is mondta a törvényszék a szentenciát három évi szabadságvesztés-büntetésben, dacára, hogy védője fűtfát megmozgatott a védenzce érdekében.

Ugyancsak a védőtől eredt az e közlemény elején idézett ujságezikk is, de ennek sem lett semmi eredménye. Gólyán őrmestert azonban ez is tette serkentette, a mennyiben értesítvén a közleményről, nehogy bamis állítások, esetleg hamis tanuk közbevetésével kieszközölhessék az ítélet megsemmisítését s ekként az ő eredményét is veszélyeztessék, a házaló elítélése után még felfedezett és kikérdezett tanuknak ama bemoindásait, a melyekkel még azt is felderítette, hogy a házaló a betörés napján már Kerepesen is járt és csak onnan visszafelé jövet tért be az Ilona-telepre, összegyűzve, betérjesztette az ügyészséghez.

Ugyanott értesült alkalmilag arról, hogy erre a pótlejelentésre nem is volt szükség, mert a kir. Curia a lefolytatott bírósági eljárást helyesnek, a beszerzett első bizonyítékokat elegendőknek találván, a törvényszék ítéletét mindenben helybenbagyta.

A végeredmény tehát mégis csak az lett, hogy a házaló nem ül cártatlanul a fegyházban.

KÉPEINKHEZ.

Gorliczétől Jaroslanig.

A Dunajecz egyik hajlását átszelő annak idején való lövészárkaink területéről és annak az óriási arányu előnyomulásnak egyes részleteiről, a melyet az említett fronttól megkezdve, a gorlicei áttörés után Jaroslauig folytattak hős csapataink, tájékoztatják olvasóinkat azok a fényképfelvételek, a melyeket a jelen számunkban, visszaemlékezésül a dicső napokra, egyidejűleg bemutatunk.

A Dunajecz partja a téli és tavaszi kellemetlen idők miatt, a limanovói dicső csata után hónapokon át egyik legcsendesebb része volt ennek az óriási harctérnek. Csak részletesátiróások folytak ott helylyel-közzel és ágyuharcok néha-néha. A két ellenfél; a mi csapataink és az orosz, ott feküdtek naponként való felváltás mellett, a lövészárkokban. Valódi mesterművek voltak ezek a fedezékek mind a két részről. Az orosz már régen ismerte a fedezékkészítés minden csinját-binját, a miénk pedig, miután a szükség rákényszerítette őket, amazokból hamarosan megtanulták, sőt — mondhatjuk — tökéletesítették is a lövészárkok építési stílusát és berendezését.

Az alatt az idő alatt, míg ez a csendesség tartott s mialatt farkasszemet nézett a két ellenség az egymáshoz közelfekvő lövészárkokból, sőt ivóvizért a két fedezék közti egy és ugyanazon majorba is jártak, hadvezetőségünk nagy titokban előkészítette azt a győzedelmes offenzívát, a melynek újabb és újabb térfoglalásokat biztosító csatái előtt még most is egyre hátrál az orosz. Ha hiúni lehet az orosz foglyok részéről hangoztatott állításoknak — a minthogy nincs okunk haruna kételkedni — ugyanez idő alatt az orosz hadvezetőség is ugyancsak hasonló tervvel foglalkozott, de készüléseink előrehaladásáról és a szövetséges csapatok rendkívüli megerősítéséről értesüléseik nem lévén, míg ők későbbre tervezték szándékolt offenzívájuk megkezdését, a mi hadvezetőségünk a múlt hó elején elérkezettnek látta az időt erre és a mitsem sejtő oroszok rémületes meglepetésére megkezdte a szemben levő orosz fedezékek bombázását.

Jól előkészített, de óriási feladat volt ez, úgy hogy a vezérkar is legalább három heti ostromot számított a rendkívül megerősített orosz fedezékek tönkretételére s az ezek alatt védelmet talált orosz csapatok megbátortatására. Nagyszámu ós óriási mozsaraink azonban jóval hamarabb elvégezték ezt a rendkívüli munkát. S habár az első napi rettenetes ágyúzás után még nem is vezetett a remélt eredményre a tiroli császárvadászok hiromszor is megismételt, de mindannyiszor visszavert hősies rohama, az ennek nyomán megújított ortozatos ágyútűz mégis csakhamar megtörte az oroszok szívós ellenállását s mintegy hat kilométernyi szélességű fronton egymásután adták fel lövészárkaikat s futásszerű — bár eléggé rendezett — visszavonulásban menekültek a hősies előnyomulással őket követő szövetséges csapatok elől, mert nem bírták ki az ezeket támogató nagyvekettesek, harmincz és felések és a legújabb 24-es mozsarak pusztító tüzelését.

Óriási veszteségeket szenvedtek itt az orosz seregtesetek mindenütt. Ennek dacára, a visszavonulási utban levő előre-készített fedezékeik felhasználása mellett, ismételtén megkísérelték a szövetséges csapatok előnyomulásának feltartóztatását. Ez azonban sehohsem sikerült

nekik, mert alig hogy megállapodhattak a közbeeső fedezékek egyikében vagy másikában, még rendbe sem szedhették magokat, az üldöző szövetséges csapatok már rajtuk ütöttek és egymásután foglalták el nemcsak a jól megerősített pozíciókat, hanem a hónapok óta megszállva tartott közbeeső községeket és városokat is, a honnan mindenünne futva menekültek vissza az orosz csapatok, temérdek foglyot és óriási mennyiségű hadiszert hagyván zsákmányul az őket üldöző szövetséges csapatok kezére.

HIREK.

Hymen. Szmazenka Ervin, a honvédelmi minisztérium 16. osztályába tartozó főhadnagy, május hó 30-án, Vínárdon, esikmádefalvi Zöld Ilus urhölgynek örök hűséget esküdött.

Jegyzések a hadikölcsös re. Újabbán a következő hadikölcsön-jegyzésekről értesültünk. Az árvaváraljai örs legénysége az alábbi jegyzéseket eszközölte: Rich-tárek János őrmester, őrsparancsnok 3000 K, Bator József csendőr 500 K, Jantosik Ferenc csendőr 700 K és Petényi József csendőr 300 K. Ezek szerint maga az árvaváraljai örs 4500 koronát jegyzett.

Rablógyilkosság. Rövid Imre mélykúti lakos, május hó 30-án reggel 2 és 5 óra közötti időben, Mélykútról Kisszállásra menet, ismeretlen tettes, fejére fejszével mért több csapás által meggyilkolta és 90 K-t kitévő készpénzét elrabolta. A tettes után széleskörű nyomozás tétetett folyamatba.

Kérelem. Kovács Ferenc, a zernesti (Fogarás vármegye) örsön állomásozó csendőr kéri Bálint András, IV. számú csendőrkerületbeli csendőrt, kívül 1914. évi július hó 25-ig az országos csendőriskolában együtt volt, hogy címét vele egy fontos ügyből kifolyólag míelőbb közölje.

KÜLÖNFÉLÉK.

A háború költségei. A háború költségei az újabb időben egyre szaporodnak. Az oroszjapán háborúban Oroszország 2378 millió, Japán 2224 millió koronát költött. A búr háború Angliának 4 $\frac{1}{2}$ milliárdjába került és az ország nagysága annál iszonyúbb, mert mindössze negyed millió ember küzdött egymással. Legérdekesebb a hetvenes német-francia háború költségei. Ebben a háborúban naponként 5 milliót költöttek, összesen 1570 millió koronát. Ebbe a számításba azonban nincs belevéve a sok nyugdíj és családsegély, kártérítés stb. Ha ezeket is hozzászámítjuk, akkor 2700 millióra emelkedik a költség. A seregek létszáma átlag 1.254.370 ember volt, így hát egy ember naponként 880 koronába került. Franciaország a hadisarcot is beleszámítva, seregek tiz milliárd koronát költött.

A becsapott fertőtlenítő gép. A nürnbergi fogolytáborban igen sok az orosz, ezért hatalmas méretű fertőtlenítő-gépet állítottak föl benne, a mely lokomotívra hasonlít. Kezdetben az oroszok csak vonakodva engedték meg, hogy fertőtlenítsék a fehérneműket. A fehérneműket vagy gyapotkendőbe göngyölve dugták be a gép egyik oldalán, mire a gép másik oldalán a veszedelmes látkóktól megazabadulva jött ki. Utóbbi időben az oroszok

föltűnő módon tolakodtak a fertőtlenítőgép körül és már-már arra gondoltak, hogy a német tisztaság meghódította a keletnek piszokhoz szokott fiait. A tábornak egyik öre ilyen értelemben nyilatkozott egy művelt orosz előtt. Az illető ironikus mosolylyal felelte, hogy a változást ő is észrevette már, ámde ez sajnos, semmi kapcsolatban nincsen honfitársainak növekedő tisztaságszeretetével. A göngyölegekben ugyan fehérnemű is szokott lenni, de főként igen sok krumpli, a melyhez isten tudja, hogyan juthattak. A fertőtlenítő-gép iszonyú melegében persze nagyszerűen megfűttek a krumplik és az oroszok így jutnak olcsó főzési módhoz.

Az angol cenzura. Az angol kormány Fehérkönyve szerint az angol cenzura-hivatalban 260 ember dolgozik és pedig felerészben nő és férfi. A fizetések nagyjából a normálisnál. A férfiak 3-5 fontot kapnak hetenként, vagy évenként 150-250 fontot (3000-6000 korona) a nők 2-3 fontot hetenként, vagy évenként 100-150 fontot (2400-3600 korona). A bejuttatásnak két főkölléke van: a titoktartás és az idegen nyelvek ismerete.

Oroszország küzdelme a pálinka ellen. Pétervári tudósítások szerint egész Oroszországban nagy erélyvel küzdenek az alkohol ellen. Poltava kormányzóságban tervet adtak be arra, hogy háromszáz népházat rendezzenek be olvasótermekkel és egyúttal irodákkal az állástkeresők számára. A pétervári városi hatóságoknak szintén az a szándékuk, hogy husz népházat nyissanak meg.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Beteg. Katonai orvosi bizonyítvány alapján, jelenlegi előjáró parancsnoksága javaslatba hozhatja.

M. csendőr. Viselheti, ha az állománsparancsnob tárgyaltatik.

Ny. F. cserdőr. Nem viselhetik.

K. J. Iparállalatoknál, gyárakban vagy kereskedői üzletekben fontosabb teendőket végző iparos- vagy kereskedőségedek, nevezetesen könyvelők, pénztárnokok, üzletvezetők, utazók, rak-tárnokok stb. tekintetében a felmondás határidője három hónap (Ipartörvény 92. §-a).

Massage. A betegek kezelése. (64. 528 VI. 1899. az. B. M. R.) 1. A betegeket csak orvos masszáliának szakos orvosi utasítás, felügyelet és felelősség mellett szabad masszálni. 2. Beteg hasi szerveket, az ivarszerveket és a szemeket nem orvosi masszáliának egyáltalán nem szabad masszálni.

N. csendőr. Fogvatva nem végizhet fogorvosi teendőket. Ha ingyezt teszi az 1876: XIV. t. o. 7. §-a, ha pénztárt vagy más juttalomért teszi a 92. §. alapján feljelentendő.

B. őrmester. Bünyjel visszavadására csak a bíróság jogosult. (Bp. 488. §.)

Bankó őrmester. Sorjajegye nem nyart. Első magyar iparbank ezim.: Budapest V. ker. Nádor utca 12. Német ezim.: Budapest, Párdó utca 3. A bélyeget lapunk javára fordítottuk.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi június hó 3-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismeréséül:

Szűtsy Imre és

Kricsfalussy Jenő csendőrszázadosoknak, a hadidíszítményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni és legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismeréséül:

Pinczés Zoltán, a 31. gyalogdandárnál beosztott csendőrfőhadnagynak,

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismeréséül:

Havranek János csendőrfőhadnagynak, a legfelsőbb dícsérő elismerés tudtul adassék.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi május hó 31-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismeréséül:

verebélyi Marsó Pál, a 69. gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagynak, a legfelsőbb dícsérő elismerés tudtul adassék.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi május hó 28-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: az ellenség előtt teljesített kiválóan kötelességből szolgálatainak elismeréséül:

Illyés Mihály és

Bodnár József, a IV.,

Szabó István I., a VI. és

Kiss Elek, a VIII. számú csendőrkerületbeli őrmestereknek,

Biró György, a I.

Marozsán József.

Árvai Miklós és

Kiss László, a IV. számú csendőrkerületbeli czimzetes őrmestereknek,

Tóth János, a IV.,

Fücs Ferencz, a VI. és

Füzessy Sándor, a VII. számú csendőrkerületbeli czimzetes őrmestereknek, továbbá

Berényi János és

Ilyés Ferencz csendőr, czimzetes őrmestereknek, a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Adományoztatik:

a 3. osztályú tiszt katonai szolgálati jel:

1915 június hó 21-ével:

Borhy Sándor, III. számú csendőrkerületbeli őrnagynak.

Adományoztatott:

a hadsereg főparancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismeréséül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Gaertner Mihály, II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető ez. őrmesternek, továbbá

Bogar József őrsvezető czimzetes őrmesternek és

Fülöp Béla csendőrnek, mindketten a IV. számú csendőrkerületben.

Előléptettek:

a cs. és kir. 2. hadsereg hadtáp-parancsnokság által:

1915 május hó 21-ével:

csendőr ez. őrmesterré:

Bathó József, V. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Osztályi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakberletítés ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünkél, 6% (at) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetéti után, melynél a betevő az 1. pontban jezett felmondási időt ki nem kóli, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegét nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattételek mellett. Utalványok, intézkvények és chequék beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Lovaglási jutalomdíjban részesítették :

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában :

Csala Ferencz járásörmester, Pintér János I., Tarcsi Gyula őrvezető cz. őrmesterek, Majorszki István, Bródi István, Tóth György II. csendőrök 3—3, Szili János járásörmester, Sebestyén Gábor őrmester, Szatmári Lajos, Kovács István V., Molnár János I. és Tarcsi Gyula őrvezető cz. őrmesterek, Bródi István, Dervalics Antal és Schlenk Keresztély csendőrök 2—2 db 10 K-s aranyból álló jutalomdíjban részesítettettek.

Házasságra léptek :

A m. kir. I. számú csendőrkerület állományában :

Budai László csendőr, Császár Erzsébettel, május hó 15-én, Nagyenyeden.

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában :

Márton István őrvezető cz. őrmester, Gebbart Erzsébettel, május hó 2-án, Szajolon.

Szappanos Albert őrvezető cz. őrmester, Szőke Erzsébettel, május hó 1-én, Kenderesen.

A m. kir. V. számú csendőrkerület állományában :

Koltay Ferencz csendőr, Klósz Terézzel, május hó 8-án, Nyitrazásmbokréton.

Barbarics János csendőr cz. őrmester, Klement Máriával, április hó 22-én, Breznóbányán.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában :

Silye József csendőr cz. őrmester, Sta Juliannával, május hó 1-én, Lövétén.

A m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában :

Farkas István csendőr cz. őrmester, Magyar Rozáliával, május hó 8-án, Fehérgyarmaton.

Sós Mátyás őrvezető cz. őrmester, Bugyi Marcellal, május hó 12-én, Jászberényben.

Tócsi József őrvezető cz. őrmester, Nagy Vilmával, május hó 5-én, Bibaron.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik :

1915 július hó 1-ével :

Hollósi Ignác, IV. számú csendőrkerületbeli járásörmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkanat», mindennemű népfelkelési szolgálatra is alkalmatlan.

Vilasztott lakhely : Szepesfalva.

Csoda Gramofon

óriási és nagy, erős, tiszta hangú beszélőgép 26 K. Legszébb lemezek nagyok és duplák. Fedák Sári, Király, Rózsa, Fráter, Göndör, Solti, Steinhart énekel — 60, 2—, 2:30 kor.

Árjegyzék összes hangszerekből ingyen
MOGYOROSSY GYULA
kir. azab. hangszergyár,
Budapest, VIII. Rákóczi-ut 11.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díjtalanul küldöm.

Képes nagy árjegyzékem díjtalanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helcat, Premier, Postlelon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek árlásai választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és nyakravaló
Czipőkrém
Fegyverzsir
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Szíves figyelmébe ajánljuk, hogy a Csendőrségi Lexikon 5 koronás árát 4 koronára szállítottuk le, kedvezményes árban még csak néhány példány van belőle raktárunkon, amiért is kérjük arra vonatkozó rendelését.